

ข่าวแผนกคดีอาชญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง Criminal Case Division For Persons Holding Political Position

โดยงานประชาสัมพันธ์ แผนกคดีอาชญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ฉบับที่ 5 วันศุกร์ที่ 4 มีนาคม 2565

วันนี้ เวลา ๑๕ นาฬิกา องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ ได้อ่านคำพิพากษาขั้นวินิจฉัยอุทธรณ์ คดีโครงการบ้านเอื้ออาทร ที่ โจทก์และนายวัฒนา เมืองสุข จำเลยที่ ๑ อุทธรณ์ ตามคดีหมายเลขคดีที่ อม.อธ. ๑/๗๔๙๔ และ อม.อธ. ๑/๗๔๙๕ ระหว่าง อัยการ สูงสุด โจทก์ นายวัฒนา เมืองสุข จำเลยที่ ๑ กับพาวร์ ๑๕ คน

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์พิจารณาแล้ว ประเด็นเรื่องอำนาจท้องนั้น เห็นว่า คณะกรรมการ คตส. แต่งตั้งนาย ก. เป็น ประธานอนุกรรมการตรวจสอบโครงการบ้านเอื้ออาทรระยะที่ ๔ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ นาย ก. จึงมีอำนาจรวม พยานหลักฐานดังต่อไปนี้เป็นด้านไป รวมถึงอำนาจในการสอบปากคำพยานบางปากตามอุทธรณ์ของจำเลยที่ ๑ ด้วย การ ให้ส่วนพยานของนาย ก. จึงเป็นการได้ส่วนที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว และปรากฏข้อเท็จจริงว่าก่อนมีการฟ้องคดีคณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดได้แต่งตั้งผู้แทนเป็นคณะทำงาน เพื่อพิจารณาข้อไม่สมบูรณ์โดยมีการประชุมเพื่อพิจารณาร่วมกัน ซึ่ง การประชุมครั้งสุดท้ายคณะทำงานผู้แทนฝ่ายคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะผู้แทนฝ่ายอัยการสูงสุดพิจารณาพยานหลักฐานที่ ไม่สมบูรณ์จนไม่มีข้อโต้แย้งกัน และได้ขออยู่ดิทุกข้อแล้วก่อนมีการส่งสำเนาให้อัยการสูงสุดฟ้องเป็นคดีนี้ โจทก์จึงมีอำนาจท้อง

ประเด็นเรื่องการเป็นเจ้าหนังงานตามท้องของจำเลยที่ ๑ นั้น เห็นว่า ขณะเกิดเหตุ จำเลยที่ ๑ เป็นรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประกอบกับพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๕ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมาตรา ๒๙ ยังบัญญัติตัวว่า ให้รัฐมนตรีอ่านเจหน้าที่กำกับโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของ กศช. จำเลยที่ ๑ จึงเป็นบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งตาม กฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ และเป็นเจ้าหนังงานตามประมวลกฎหมายอาญา มีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไป จำเลยที่ ๑ ย่อมมีอำนาจหน้าที่ในการออกนโยบาย กำหนดแนวทางในการจัดซื้อจัดจ้าง หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในการยื่นข้อเสนอ เพื่อจัดทำโครงการ รวมทั้งการกำหนดแนวทางในการยกเลิกประกาศการเคหะแห่งชาติฉบับเดิมและออกประกาศการเคหะ แห่งชาติฉบับใหม่ หรือสังไหการเคหะแห่งชาติปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ ซึ่งกิจการของการเคหะแห่งชาติ จำเลยที่ ๑ จึงเป็นเจ้า พนักงานตามท้อง หากข้อเท็จจริงทั้งได้ว่าจำเลยที่ ๑ ใช้อำนาจโดยมีขอบเขตจำกัด ผลกระทบของจำเลยที่ ๑ ย่อมครอบ องค์ประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๙๙ (เดิม) แล้ว

ประเด็นจำเลยที่ ๑ กระทำความผิดฐานเป็นเจ้าหนังงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ข่มขู่ใจเพื่อให้ บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นได้แก่ตนเองหรือผู้อื่นหรือไม่ นั้น เห็นว่า ขณะที่มีการได้ส่วน โครงการบ้านเอื้ออาทร ระยะที่ ๔ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๗ ยังไม่มีบทบัญญัติการกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี จึงเป็นอำนาจของ คตส. ที่จะกันบุคคล หรือผู้ถูกกล่าวหาเป็นพยานได้ เมื่อการสอบถ้อยคำพยานเป็นประโยชน์ต่อการได้ส่วน เมื่อมีได้มีการจูงใจให้พยานต้องให้การ ผิดไปจากนุสบาความจริง และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าคณะอนุกรรมการได้ส่วนได้กำหนดเนื้อหาที่พยานต้องให้การไว้เป็นการ ล่วงหน้า หรือมีการเข้ามายield ว่าต้องให้การยืนยันในทางใด โดยพยานมือสารที่จะให้การไปตามความรู้เท็งของตน จึงมีได้ เป็นพยานชนิดที่เกิดขึ้นจากการจูงใจหรือมีคำนั้นสัญญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๖๖ และรับฟัง

ประเด็นการรับทรัพย์สินนั้น เห็นว่า เมื่อเงินที่จำเลยที่ ๑ กับพวกได้มามีเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ ซึ่งขณะนั้นพระราชนูญถือประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔๗ และ ๔๙ ยังไม่มีผลใช้บังคับ และพระราชนูญถือประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๖ ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการรับทรัพย์สิน จึงต้องนำประมวลกฎหมายอาญาใช้บังคับแทน แม้โจทก์ไม่ได้อ้างประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓ (๒) แต่เมื่อโจทก์มีคำขอให้รับเงินแล้ว ศาลจึงมีอำนาจจับจิกเงินได้ ทั้งต้องปรับบทกฎหมายให้ถูกต้องและเป็นเหตุอยู่ในส่วนลักษณะคดี อันมีผลถึงจำเลยอีนที่ไม่ได้อุทธรณ์ด้วย สำหรับพระราชนูญถือประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔๕ เป็นมาตรการเพื่อการบังคับให้ไดนามาซึ่งสิ่งที่ศาลอสั่งรับ จึงนำมาใช้บังคับให้จำเลยที่ ๑ ส่งเงินที่รับโดยชำระเป็นเงินแทนตามมูลค่าของเงินที่ศาลอสั่งรับพร้อมด้วยดอกเบี้ยได้

ประเด็นการรับเงิน ๘๙ ล้านบาท ตามอุทธิณูจิทกันนั้น เห็นว่า การจ่ายเงินจำนวน ๘๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้จำเลยที่๗ เป็นการจ่ายเงินเพื่อตอบแทนข้อตกลงในการผลักดันโครงการบ้านเอื้ออาทรของบริษัท ช. โครงการอื่นๆจากโครงการบ้านเอื้ออาทร ส. เงินจำนวน ๘๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นเงินที่สมควรที่จะจ่ายให้กับโครงการบ้านเอื้ออาทร อีก ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นเงินที่ได้มามากจากการกระทำความผิดที่ศาลฎีก่อนมาจริบได้

พิพากษาแก้เป็นว่า ไม่ปรับบทตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔๒, ๔๓ แต่ให้ปรับบทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓ (๖) รับเงิน ๘๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท ด้วย โดยให้จำเลยผู้มีหน้าที่ต้องส่งเงิน ๘๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่รับชำระเป็นเงินแทนตามมูลค่าของเงินที่ศาลสั่งรับภายในการหนด ๓๐ วัน นับแต่วันอ่านคำพิพากษานี้ หากจำเลยที่ ๑ ที่ ๔ ถึงที่ ๘ และที่ ๑๐ ไม่ชำระเงินภายในระยะเวลากำหนด ต้องชำระดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินแต่ละจำนวนนับแต่วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๓ เป็นต้นไปจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปกว่าจะชำระเสร็จ แต่อัตราดอกเบี้ยนับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ หากกระทรวงการคลังออกพระราชบัญญัติปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยให้ปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยไปตามนั้น หักนี้ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตามที่โจทก์ขอ โดยให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๔ ถึงที่ ๘ ร่วมกันชำระเงินแทนตามมูลค่าเพิ่มขึ้นอีกคนละ ๘๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากคำพิพากษาศาลฎีกานัดคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง